PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 3. maijā *

Lieta T-439/04

Eurohypo AG, Ešborna [*Eschborn*] (Vācija), ko pārstāv M. Klots [*M. Kloth*] un K. Ronke [*C. Rohnke*], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. fon Mīlendāls [*A. von Mühlendahl*] un J. Veberndērfers [*J. Weberndörfer*], pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2004. gada 6. augusta lēmumu (lieta R 829/2002-4) attiecībā uz vārdiska apzīmējuma "EUROHYPO" reģistrēšanu kā Kopienas preču zīmi.

* Tiesvedības valoda — vācu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czúcz*],
sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 5. novembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 23. februārī,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 26. oktobrī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2002. gada 30. aprīlī *Deutsche Hypothekenbank Frankfurt-Hamburg AG*, kas šobrīd ir *Eurohypo AG*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "EUROHYPO".

3 Pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 36. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, un atbilst šādam aprakstam:

"Finanšu darījumi; monetārie darījumi; darījumi ar nekustamajiem īpašumiem; finanšu pakalpojumi; finansēšana; finanšu analīze; investīciju darījumi; apdrošināšana."

4 Ar 2002. gada 30. augusta lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu un 7. panta 2. punktu.

5 2002. gada 30. septembrī prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu un pamatoja šo sūdzību ar rakstu, kas iesniegts 2002. gada 30. decembrī.

6 Ar 2004. gada 6. augusta lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") Apelāciju ceturtā padome daļēji apmierināja apelācijas sūdzību un atcēla pārbaudītāja lēmumu attiecībā uz pakalpojumiem "finanšu analīze, investīcijas, apdrošināšana". Tomēr apelācijas sūdzība tika noraidīta attiecībā uz citiem 36. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem, proti, "finanšu darījumiem; monetārajiem darījumiem; darījumiem ar nekustamo īpašumu; finanšu pakalpojumiem; finansēšanu". Apelāciju padome būtībā uzskatīja, ka vārdiskais apzīmējums "EUROHYPO" ir aprakstošs attiecībā uz šiem pakalpojumiem saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Apelāciju padome piebilda, ka jebkurā gadījumā tā ir valstīs, kurās runā vācu valodā, un ka tas saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 2. punktu ir pietiekami, lai pamatotu aizsardzības atteikumu. Apelāciju padome arī uzskatīja, ka

elementi "euro" un "hypo" ietver skaidri saprotamu norādi par piecu iepriekš minēto pakalpojumu raksturīgajām pazīmēm un ka šo abu elementu apvienošana vienā vārdā nepadara preču zīmi mazāk aprakstošu.

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to noraidīta apelācijas sūdzība;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

8 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

9 Prasītāja izvirza divus pamatus, apgalvojot, attiecīgi, ka ir pieļauts Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pirmā teikuma pārkāpums un šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pirmā teikuma pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

10 Pēc prasītājas domām, Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pirmais teikums, kurš nosaka, ka "[ITSB] Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas", nozīmē, ka faktu pārbaudei ir jābūt pietiekami detalizētai, lai ITSB varētu pārliecinoši noteikt, vai Regulas Nr. 40/94 7. pantā paredzētie pamatojumi ir šķērslis preču zīmes reģistrācijai. ITSB šajā jautājumā nav nekādas rīcības brīvības un lēmums par reģistrāciju izriet no saistošās kompetences. Turklāt, ja nav atteikuma pamatojuma, prasītājai ir tiesības uz reģistrāciju, kas izriet no fakta, ka intelektuālais īpašums, kas ietver arī preču zīmju tiesības, ir fundamentālas tiesības, kuras atzītas 17. panta 2. punktā Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kas tika pasludināta 2000. gada 7. decembrī Nicā (OV C 364, 1. lpp.) (turpmāk tekstā — "Harta").

11 Šajā lietā Apelāciju padome balstījās tikai uz savu koncepciju par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes diviem pamata elementiem "euro" un "hypo" un šī pārbaude nebija izsmeļoša, tādējādi pienācīgi neizvērtējot sabiedrības uztveri attiecībā uz vārdisko apzīmējumu "EUROHYPO".

12 Turklāt apstrīdētais lēmums aprobežojas ar konstatācijām par atsevišķajiem elementiem "euro" un "hypo", bet neietver nekādu fakta konstatāciju par vispārējā nosaukuma "eurohypo" aprakstošo raksturu. Prasītāja apgalvo, ka, ja Apelāciju padome būtu veikusi meklēšanu internetā, tā būtu konstatējusi, ka nevienā gadījumā šis vispārējais nosaukums netiek lietots aprakstoši, bet visos gadījumos šis nosaukums attiecas uz tās uzņēmumu. Pielikumā reģistrācijas pieteikumam prasītāja pievieno pirmos 100 no internetā atrastajiem 10 000 rezultātiem, kas attiecas uz

vārdu "eurohypo", lai parādītu to, ka šis apzīmējums netiek izmantots, lai aprakstītu attiecīgos finanšu pakalpojumus.

13 Turklāt ITSB nav pierādījis, ka attiecīgā sabiedrības daļa neuztvers preču zīmi "EUROHYPO" kā izcelsmes norādi.

14 ITSB apgalvo, ka Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pirmais teikums nenosaka veidu, kādā tam ir jāveic faktu pārbaude. Attiecībā uz vārdiskajām preču zīmēm ITSB ir jāņem vērā veids, kādā šo vārdu parasti saprot sabiedrība vai sabiedrības daļa, kurai šī preču zīme ir paredzēta, bet ITSB nav pienākuma veikt detalizētāku pārbaudi, vai var izslēgt preču zīmes reģistrācijas iespēju, pamatojoties uz veidu, kā attiecīgais vārds tiek parasti saprasts. Tā tas acīmredzami bija šajā gadījumā.

15 Turklāt intelektuālā īpašuma tiesības, kas izriet no Hartas, nav absolūtas tiesības un Regulas Nr. 40/94 7. pantā norādītie reģistrācijas atteikuma pamatojumi ierobežo šīs tiesības.

Pirmās instances tiesas vērtējums

16 Prasītāja būtībā apgalvo, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pirmo teikumu, saskaņā ar ko "lietas izskatīšanas procesa laikā [ITSB] izskata faktus pēc savas iniciatīvas", tāpēc ka Apelāciju padomes veiktā faktu pārbaude nebija izsmeļoša.

17 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pārbaudei, ko veic preču zīmju jomā kompetenta iestāde, ir jābūt stingrai un pilnīgai, lai nepieļautu to, ka preču zīmes netiek reģistrētas nepamatoti. Tādēļ tiesiskās drošības un labas pārvaldības interesēs ir jānodrošina, lai netiktu reģistrētas preču zīmes, kuras varētu tikt veiksmīgi apstrīdētas tiesās [skat. saistībā ar Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmo direktīvu 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), Tiesas 2003. gada 6. maija spriedumu lietā C-104/01 *Libertel*, *Recueil*, I-3793. lpp., 59. punkts un tajā minētā judikatūra].

18 Tomēr Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pirmais teikums neprecizē, kādā veidā ITSB ir jāveic faktu pārbaude.

19 Turklāt tas, vai apzīmējumu ir iespējams reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, ir jānovērtē, tikai pamatojoties uz attiecīgo Kopienas tiesisko regulējumu, kā to ir interpretējušas Kopienu tiesas. Tādējādi pietiek ar to, ka Apelāciju padome, lai pieņemtu savu lēmumu, piemēroja judikatūrā interpretēto aprakstošā rakstura kritēriju, un tai nebija jāpamato savs lēmums, iesniedzot pierādījumus [Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedums lietā T-289/02 *Telepharmacy Solutions*/ITSB ("TELEPHARMACY SOLUTIONS"), Krājums, II-2851. lpp., 54. punkts, un 2005. gada 22. jūnija spriedums lietā T-19/04 *Metso Paper Automation*/ITSB ("PAPERLAB"), Krājums, II-2383. lpp., 34. punkts].

20 Šajā lietā Apelāciju padome analizēja elementu "euro" un "hypo" nozīmi no vācu patērētāja viedokļa un iespējamās saliktā vārda "eurohypo" nozīmes (apstrīdētā lēmuma 13.–16. punkts). Konstatācija, ka apstrīdētā lēmuma pamatojumā nav norāžu par papildu pētījumiem, tādiem kā internetā veikto meklējumu rezultātu kopsavilkums, nav pietiekami, lai konstatētu, ka Apelāciju padome attiecīgās sabiedrības daļas interpretāciju aizstāja ar savu attiecīgā vārda interpretāciju. Fakts, ka Apelāciju padome, būdama pietiekami pārliecināta par elementu "euro" un "hypo" un vārda "eurohypo" aprakstošo raksturu, lai atteiktu reģistrāciju, izvēlējās

neveikt papildu pētījumus, nav pretrunā Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta pirmajam teikumam.

21 Turklāt attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību fundamentālo raksturu, kas, pēc prasītājas domām, izriet no Hartas 17. panta 2. punkta, kurš nosaka, ka "intelektuālā īpašuma tiesības tiek aizsargātas", ir pietiekami norādīt, ka šīs tiesības nav absolūtas un ka Kopienas preču zīme it īpaši pastāv *inter alia* tajās robežās, kuras nosaka Regulas Nr. 40/94 4. pants kopā ar 7. un 8. pantu.

22 Jebkurā gadījumā saistībā ar interneta meklējumu rezultātiem, kurus prasītāja pievienoja reģistrācijas pieteikumam, ir jāatgādina, ka Pirmās instances tiesai nav jāizvērtē fakti, ņemot vērā dokumentus, kas tai ir iesniegti pirmo reizi. Fakti, kas ir iesniegti Pirmās instances tiesai, bet nav bijuši iesniegti ITSB instancēs, ir jānoraida [šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedumu lietā T-237/01 *Alcon*/ITSB — *Dr. Robert Winzer Pharma* ("BSS"), *Recueil*, II-411. lpp., 61. un 62. punkts, kas tika apstiprināts apelācijas procesā ar Tiesas 2004. gada 5. oktobra rīkojumu lietā C-192/03 P *Alcon*/ITSB, Krājums, I-8993. lpp.; Pirmās instances tiesas 2003. gada 6. marta spriedumu lietā T-128/01 *DaimlerChrysler*/ ITSB ("Calandre"), *Recueil*, II-701. lpp., 18. punkts; 2003. gada 3. jūlija spriedumu lietā T-129/01 *Alejandro*/ITSB *Anheuser-Busch* ("BUDMEN"), *Recueil*, II-2251. lpp., 67. punkts; 2003. gada 4. novembra spriedumu lietā T-85/02 *Díaz*/ITSB — *Granjas Castelló* ("CASTILLO"), *Recueil*, II-4835. lpp., 46. punkts, un 2005. gada 1. februāra spriedumu lietā T-57/03 *SPAG*/ITSB — *Dann* un *Backer* ("HOOLIGAN"), Krājums, II-287. lpp., 20. punkts].

23 Visbeidzot, prasītājas argumenti — saistībā ar Apelāciju padomes vērtējumu par attiecīgās sabiedrības daļas viedokli par vārdiskas preču zīmes "EUROHYPO" aprakstošo raksturu vai atšķirtspēju — ir vērsti pret apstrīdētā lēmuma motīvu pamatotību. Tādēļ tie ir jāizvērtē, pārbaudot otro pamatu.

24 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

25 Vispirms prasītāja norāda, ka Apelāciju padome pamatoja savu lēmumu atteikt reģistrāciju tikai ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

26 Pēc prasītājas domām, Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka elementi "euro" un "hypo" varētu radīt asociācijas ar Eiropas valūtu un vārdu "Hypothek" (hipotēka), bet ignorēja šo divu elementu citas iespējamās nozīmes. Turklāt "euro" nenozīmē tikai Eiropas Savienības valūtu, bet ir vārda "Europe" saīsinājums kā lidmašīnas nosaukumā "Euro-fighter" vai kā vienā no prasītājas sabiedrību nosaukumiem "Eurohypo Europäische Hypothekenbank der Deutschen Bank AG". Vārds "hypo" nav obligāti saistīts ar vārdu "Hypothek", bet tas ir no grieķu valodas, kā liecina vācu vārdi "Hypothese" (hipotēze), "Hypotenuse" (hipotenūza), "Hypochonder" (hipohondriķis) vai "Hypozentrum" (hipocentrs). Turklāt biežāk lietotais vārds, lai apzīmētu *in rem* pienākumu, ar kuru tiek apgrūtināts nekustamais īpašums, ir "Grunschuld" (aizdevums, kas ir nodrošināts ar nekustamā īpašuma ķīlu). Saīsinājums "hypo" ir neparasts vācu sabiedrībai, atšķirībā no tādiem saīsinājumiem kā "Disco" no "Discothek" vai "Auto" no "Automobil".

27 Turklāt prasītāja apgalvo, ka vārdiskais apzīmējums "EUROHYPO", aplūkots kopumā, neapraksta pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tika atteikta reģistrācija. Vārdiskais apzīmējums "EUROHYPO" kopumā vācu valodā netiek lietots, lai aprakstītu finanšu pakalpojumus, un šī sprieduma 12. punktā minētie interneta pētījumi pierāda, ka šī vārda izmantošana aprakstošā veidā ir neparasta.

28 Principi, kas ir noteikti Tiesas 2001. gada 20. septembra spriedumā lietā C-383/99 P *Procter & Gamble*/ITSB (*Recueil*, I-6251. lpp., turpmāk tekstā — "*BABY-DRY*"), ir pilnībā piemērojami šajā lietā, jo vārds "eurohypo" ir "leksisks izgudrojums" un nav parasts vārds saistībā ar attiecīgajiem finanšu pakalpojumiem. Turklāt tas, ka starp elementiem "euro" un "hypo" nav defises, uzsver šo elementu grafisko saplūšanu, veidojot īpašu vārdu kombināciju.

29 Fakts, ka daudzas citas bankas komercnosaukumos izmanto elementu "hypo", norāda, ka vārdu kombinācijas, kas ietver elementu "hypo", ir paredzētas, lai apzīmētu komerciālo izcelsmi, it īpaši attiecīgajā finanšu pakalpojumu sektorā. Tādēļ vārdiskais apzīmējums "EUROHYPO" var tikt uzskatīts par šo pakalpojumu komerciālās izcelsmes norādi.

30 Papildus tam prasītāja norāda, ka, lai novērtētu, vai preču zīmei ir atšķirtspēja, ir jāpārbauda, kā tā ir tikusi izmantota. Ņemot vērā apzīmējuma "EUROHYPO" plašo izmantošanu attiecīgajā sektorā un tā augsto popularitāti medijos, konkrētā sabiedrības daļa ir pieradusi pie šī apzīmējuma izmantošanas, kas tādējādi ir ieguvis nepieciešamo atšķirtspēju, lai to reģistrētu kā preču zīmi. Lai ilustrētu vārda "eurohypo" plašo izmantošanu, prasītāja reģistrācijas pieteikuma pielikumā pievieno — papildus dokumentiem, kas minēti šī sprieduma 12. punktā, — atskaiti par darbību 2003. gadā, ziņojumu par hipotekārajām bankām un informāciju, kas iegūta no prasītājas interneta lapas.

31 Turklāt to, ka vārdisks apzīmējums "EUROHYPO" var tikt reģistrēts, apstiprina vārdiskas preču zīmes Nr. 03932/2002 "EUROHYPO" reģistrācija Šveicē un starptautiska vārdiska preču zīme Nr. 638974 "EUROHYPO", kuras aizsardzība attiecas uz Vāciju, Austriju un Šveici, kas atbilst visai teritorijai, kurā runā vācu valodā.

32 ITSB norāda, ka Apelāciju padome, noraidot preču zīmes "EUROHYPO" reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz attiecīgajiem pakalpojumiem, patiešām pamatoja lēmumu ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta noteikumiem, jo šie noteikumi ir tieši minēti apstrīdētajā lēmumā un to piemērošana izriet arī no šī lēmuma satura. Turklāt prasītāja prasības pieteikumā norāda atsevišķi uz diviem atteikuma pamatojumiem.

33 ITSB apgalvo, ka sabiedrība uztvers elementu "euro" kā Eiropas Savienības valūtu un šis elements vēl joprojām būtu aprakstošs, pat ja tam tiktu piešķirta nozīme "Europe", jo tas norādītu uz teritoriju, kurā šie pakalpojumi tiek sniegti. Tādā pašā veidā sabiedrība uztvers elementu "hypo" kā vārda "hypothek" [hipotēka] saīsinājumu. Jebkura cita elementa "hypo" nozīme, uz ko norāda prasītāja, nav svarīga, jo tai nav saiknes ar attiecīgajiem finanšu pakalpojumiem. Nav nozīmes arī vārdu "euro" un "hypo" divdomīgumam, ko pieļauj prasītāja.

34 Lai pierādītu, ka elements "hypo" ir parasts saīsinājums, ITSB sava atbildes raksta pielikumā pievieno interneta pētījumu rezultātus, kas ir pieņemami, jo prasītājas rīcībā, ņemot vērā apstrīdētajā lēmumā izklāstītos apsvērumus, jau bija visas vajadzīgās norādes, lai saprastu minēto lēmumu un apstrīdētu tā tiesiskumu Pirmās instances tiesā [Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-173/00 *KWS Saat*/ITSB (Oranžās krāsas nianse), *Recueil*, II-3843. lpp., 56. un turpmākie punkti, un 2004. gada 31. marta spriedums lietā T-216/02 *Fieldturf*/ITSB ("LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS"), *Recueil*, II-1023. lpp., 41. punkts].

35 Apelāciju padome arī pamatoti uzskatīja, ka divu elementu "euro" un "hypo" apvienošana nepadarīja šo kombināciju mazāk aprakstošu. Šī kombinācija vidusmēra patērētājam saistībā ar attiecīgajiem pakalpojumiem aprakstīs hipotekāro aizdevumu, kas tiek izmaksāti Eiropas monetārās telpas valūtā, finansēšanas vai administrēšanas *piedāvājumu*.

36 Turklāt ITSB precizē, ka fakti spriedumā lietā *BABY-DRY* bija ļoti atšķirīgi salīdzinājumā ar šo lietu, jo *BABY-DRY* lietā runa bija par neparastu vārdu kombināciju. Savukārt judikatūra attiecībā uz preču zīmju, kuras ietver priedēkli "euro", reģistrācijas pieteikumiem ir īpaši atbilstoša un apstiprina ITSB praksi, proti, uzskatīt elementu "euro" par aprakstošu un tādu, kam nav atšķirtspējas [Pirmās instances tiesas 2001. gada 7. jūnija spriedums lietā T-359/99 *DKV*/ITSB ("EuroHealth"), *Recueil*, II-1645. lpp., 27. punkts].

37 ITSB atgādina, ka vārdiskai preču zīmei, kas apraksta preces vai pakalpojuma īpašības Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā šo faktu, noteikti nepiemīt atšķirtspēja attiecībā uz tām pašām precēm un pakalpojumiem tās pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā "TELEPHARMACY SOLUTIONS", 24. punkts).

38 Attiecībā uz preču zīmes atšķirtspēju apzīmējums "EUROHYPO" kā tāds no attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa nespēj nošķirt prasītājas pakalpojumus no citu uzņēmumu pakalpojumiem, jo šis apzīmējums ir parasta vārdu konfigurācija, kas sastāv no divām aprakstošām norādēm un kurā nav vērojama izdoma.

39 Runājot par preču zīmes plašo izmantošanu, ITSB norāda, ka, ja prasītāja tādējādi vēlas atsaukties uz atšķirtspēju, kas iegūta izmantošanas rezultātā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu, tad ir jānorāda, ka šis arguments nav izvirzīts savlaicīgi, jo procesa laikā ITSB tika veikta tikai vispārēja atsauce uz prasītājas pozīciju tirgū, neiesniedzot nekādus pierādījumus. Daudzie dokumenti, kas tika iesniegti šīs prasības gaitā, lai pierādītu izmantošanas intensitāti, nevar tikt ņemti vērā Pirmās instances tiesā.

40 Visbeidzot, attiecībā par agrākajām valsts reģistrācijām — prasītāja uz tām nenorādīja ne procesā pie pārbaudītāja, ne Apelāciju padomē. Turklāt ITSB norāda, ka Kopienas preču zīmju tiesības ir neatkarīgs tiesiskais regulējums un ka valsts reģistrācijas labākajā gadījumā ir norādes par to, ka attiecīgajās teritorijās nepastāv reģistrācijas atteikuma pamatojumi.

Pirmās instances tiesas vērtējums

41 Ir jānorāda, ka pretēji tam, ko norāda ITSB, no apstrīdētā lēmuma 12. un turpmākajiem punktiem izriet, ka lēmums noraidīt vārdiskā apzīmējuma "EUROHYPO" reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz "finanšu darījumiem; monetārajiem darījumiem; darījumiem ar nekustamajiem īpašumiem; finanšu pakalpojumiem; finansēšanu" bija pamatots vienīgi ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tomēr analīze, kas tika veikta 13.–16. punktā, ar kuru tika pamatots šis lēmums atteikt reģistrāciju, attiecas uz vārdiska apzīmējuma "EUROHYPO" aprakstošo raksturu.

42 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru katrs Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punktā uzskaitītais atteikuma pamatojums ir neatkarīgs no citiem un tas ir jāpārbauda atsevišķi. Turklāt minētie atteikuma pamatojumi ir jāinterpretē, ņemot vērā vispārējās intereses, kas ir pamatā katram no tiem. Vērā ņemtajām vispārējām interesēm ir jāatspoguļo dažādi apsvērumi atkarībā no konkrētā atteikuma pamatojuma (skat. Tiesas 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā C-329/02 P un *SAT.1*/ITSB, Krājums, I-8317. lpp., 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Tomēr minētajās normās: b), c) un d) apakšpunktā paredzēto pamatojumu piemērošanas jomas acīmredzami pārklājas (skat iepriekš. 19. punktā minēto spriedumu lietā "TELEPHARMACY SOLUTIONS", 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 No Tiesas un Pirmās instances tiesas judikatūras izriet, ka vārdiskai preču zīmei, kas apraksta preces vai pakalpojuma īpašības Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā šo faktu, noteikti nepiemīt atšķirtspēja attiecībā uz tām pašām precēm un pakalpojumiem tās pašas regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē (Tiesas 2004. gada 12. februāra spriedums lietā C-265/00 *Campina Melkunie, Recueil*, I-1699. lpp., 19. punkts; Tiesas 2004. gada 12. februāra spriedums lietā C-363/99 *Koninklijke KPN Nederland, Recueil*, I-1619. lpp., 86. punkts, un iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā "TELEPHARMACY SOLUTIONS", 24. punkts).

45 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma tiesiskuma vērtējums pieprasa pārbaudīt, vai Apelāciju padome pierādīja, ka vārdiskā preču zīme "EUROHYPO" bija aprakstoša attiecībā uz "finanšu darījumiem; monetārajiem darījumiem; darījumiem ar nekustamo īpašumu; finanšu pakalpojumiem; finansēšanu", kas ietilpst 36. klasē. Ja tas tā ir, tad atteikums reģistrēt izriet no Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pamatotas piemērošanas, vienlaikus pamatoti piemērojot tās pašas regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un apstrīdētais lēmums ir atstājams spēkā. Ja, gluži pretēji, attiecīgais apzīmējums neapraksta reģistrācijas pieteikumā norādītos pakalpojumus, ir jāpārbauda, vai Apelāciju padome izvirzīja citus pamatus, lai konstatētu, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas.

46 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru apzīmējuma aprakstošā rakstura vērtējumu var veikt tikai, no vienas puses, saistībā ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem un, no otras puses, saistībā ar konkrētās sabiedrības daļas izpratni [skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 20. marta spriedumu lietā T-356/00 *DaimlerChrysler*/ITSB ("CARCARD"), *Recueil*, II-1963. lpp., 25. punkts].

47 Šajā lietā visi pakalpojumi, attiecībā uz kuriem reģistrācija tika atteikta, ietilpst finanšu sektorā un ir definēti kā "finanšu darījumi; monetārie darījumi; darījumi ar nekustamo īpašumu; finanšu pakalpojumi; finansēšana".

48 Attiecībā uz konkrēto sabiedrības daļu Apelāciju padome uzskatīja, ka to veido vidusmēra patērētājs. Tā kā attiecīgie finanšu pakalpojumi bija paredzēti visiem patērētājiem, šī analīze ir jāapstiprina, turklāt prasītāja to nav apstrīdējusi. Tā kā absolūtais atteikuma pamatojums tika izvirzīts attiecībā tikai uz vienu Eiropas Savienības valodu, proti, vācu valodu, ir pamats uzskatīt, ka konkrētā sabiedrības daļa, attiecībā uz kuru ir jānovērtē preču zīmes aprakstošais raksturs, ir vācu valodā runājošs vidusmēra patērētājs.

49 Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 13. punktā analizēja elementu "euro" un "hypo" nozīmi saistībā ar konkrēto sabiedrības daļu un secināja attiecībā uz katru no elementiem, ka tie apraksta attiecīgos pakalpojumus.

50 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka vārdisks apzīmējums ir aprakstošs, ja vismaz vienā no tā iespējamajām nozīmēm apzīmējums norāda uz attiecīgo preču vai pakalpojumu īpašībām (Tiesas 2003. gada 23. oktobra spriedums lietā C-191/01 P ITSB/*Wrigley*, *Recueil*, I-12447. lpp., 32. punkts, un iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā "PAPERLAB", 34. punkts).

51 Pirmkārt, Pirmās instances tiesa konstatēja, ka Apelāciju padome pamatoti norādīja, ka konkrētā sabiedrības daļa finanšu sektorā uztver elementu "euro" kā valūtu, kas ir apritē Eiropas Savienībā un apraksta šo monetāro teritoriju. Šis elements tādējādi vismaz vienā no tā iespējamajām nozīmēm apzīmē attiecīgo finanšu pakalpojumu īpašību. Fakts, ka "euro", kā apgalvo prasītāja, var tikt uztverts arī kā vārda "Europe" saīsinājums, neietekmē šo secinājumu.

52 Turklāt Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka finanšu pakalpojumu kontekstā vidusmēra patērētājs elementu "hypo" saprot kā vārda "hypothek" saīsinājumu. Šo secinājumu neatspēko fakts, kā to norāda prasītāja, ka šim vārdam var būt citas nozīmes medicīnas jomā vai sengrieķu valodā. Tā kā hipotēka ir standarta

nodrošinājums finanšu sektorā, it īpaši nekustamā īpašuma sektorā, Apelāciju padome pamatoti varēja uzskatīt, ka vāciski runājošam vidusmēra patērētājam viena no iespējamajām "hypo" nozīmēm apzīmē attiecīgo finanšu pakalpojumu īpašību. Šajā sakarā nav nozīmes prasītājas argumentam, ka visbiežāk lietotais vārds, lai apzīmētu *in rem* pienākumu, ar kuru tiek apgrūtināts nekustamais īpašums, ir "Grundschuld", jo tas neizslēdz to, ka vāciski runājošam vidusmēra patērētājam elements "hypo" atsauc atmiņā hipotēku.

53 Šajā kontekstā dokumenti, kas ietver internetā veikto pētījumu rezultātus, ko ITSB bija pievienojis pielikumā savam atbildes rakstam, ir tomēr jāatzīst par nepieņemamiem. Turklāt šī sprieduma 22. punktā attiecībā uz internetā veikto pētījumu rezultātiem, kurus prasītāja bija pievienojusi pieteikuma pielikumā, tika konstatēts, ka fakti, kas ir iesniegti Pirmās instances tiesai, bet nav bijuši iesniegti ITSB instancēs, ir jānoraida. Šajā sakarā ITSB arguments, ka šie pierādījumi ir pieņemami, jo prasītājas rīcībā, ņemot vērā apstrīdētājā lēmumā ietvertos apsvērumus, jau bija visas norādes, lai saprastu šo lēmumu un apstrīdētu tā tiesiskumu Pirmās instances tiesā, ir jānoraida. Spriedumi lietās "Oranžās krāsas nianse" un "LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS", uz kuriem atsaucas ITSB, attiecas uz to, vai fakts, ka Apelāciju padome nepaziņoja vienam no lietas dalībniekiem internetā veikto pētījumu rezultātus, uz kuriem tas atsaucas savā lēmumā, ir Regulas Nr. 40/94 73. panta pārkāpums. Risinājums, kas tiek sniegts šajos spriedumos, tādējādi nevar tikt pārnests, jo šajā lietā ITSB iesniedza Pirmās instances tiesai pierādījumus, kurus neņēma vērā Apelāciju padome.

54 Tā kā vārdisks apzīmējums "EUROHYPO" ir salikts vārds, ir jānovērtē, vai aprakstošais raksturs, kas tika konstatēts attiecībā uz tā atsevišķajiem elementiem, pastāv attiecībā uz šo salikto vārdu kopumā. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka preču zīme, ko veido vārds, kas sastāv no elementiem, no kuriem katrs apraksta reģistrācijai pieteikto preču vai pakalpojumu īpašības, pati ir preču vai pakalpojumu īpašības aprakstoša, izņemot gadījumu, ja pastāv jūtama atšķirība starp vārdu un vienkāršu to veidojošu elementu kombināciju — tas ir iespējams vai nu tāpēc, ka,

pateicoties kombinācijas neparastajam raksturam, kas tāds ir salīdzinājumā ar minētajām precēm vai pakalpojumiem, vārds rada pietiekami attālu iespaidu atšķirībā no tā iespaida, ko rada vienkārši norāžu, ko sniedz vārdu veidojošie elementi, apvienojums tādējādi, ka šis vārds dominē pār minēto elementu kopumu, vai nu tāpēc, ka vārds ir iedzīvojies sarunvalodā un ieguvis tajā savu nozīmi tādējādi, ka šobrīd tas ir patstāvīgs attiecībā uz to veidojošajiem elementiem. Pēdējā no minētajiem gadījumiem attiecīgi ir jāpārbauda, vai vārds, kurš ir ieguvis savu nozīmi, pats par sevi nav aprakstošs (skat. pēc analoģijas iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā *Koninklijke KPN Nederland*, 104. punkts).

55 Šajā lietā, pirmkārt, vārdiskais apzīmējums "EUROHYPO" ir vienkārša divu aprakstošu elementu kombinācija, kas nerada pietiekami attālinātu iespaidu no tā iespaida, ko rada vienkāršs vārdu veidojošo elementu apvienojums tādējādi, lai šis vārds dominētu pār minēto elementu kopumu. Otrkārt, prasītāja nav pierādījusi, ka šis saliktais vārds ir iedzīvojies sarunvalodā un ieguvis pats savu nozīmi. Gluži pretēji, prasītāja apgalvo, ka vārdiskais apzīmējums "EUROHYPO" nav iedzīvojies vācu sarunvalodā tā, lai aprakstītu finanšu pakalpojumus.

56 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, spriedumā lietā *BABY-DRY* sniegtais risinājums nevar tikt pārnests uz šo lietu. Lietā *BABY-DRY* attiecīgā preču zīme bija leksisks izgudrojums, kuram bija neparasta struktūra, bet tas tā nav attiecībā uz vārdisko apzīmējumu "EUROHYPO".

57 Tadējādi Apelāciju padome tiesiski pamatoti konstatēja, ka vārdiskais apzīmējums "EUROHYPO" bija aprakstošs attiecībā uz "finanšu darījumiem; monetārajiem darījumiem; darījumiem ar nekustamo īpašumu; finanšu pakalpojumiem un finansēšanu", kas ietilpst 36. klasē, un saistībā ar šo faktu tam nebija atšķirtspējas. No tā izriet, ka saskaņā ar šī sprieduma 45. punktā minēto, nav nepieciešams

izvērtēt, vai Apelāciju padome izvirzīja citus pamatojumus, lai uzskatītu, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nav atšķirtspējas.

58 Attiecībā uz iebildumu, ar kuru tiek apgalvots par preču zīmes intensīvu izmantošanu — tā kā prasītāja tiesas sēdē apstiprināja, ka Pirmās instances tiesā tas tika izvirzīts pirmo reizi — šis iebildums ir jāatzīst par nepieņemamu, tāpat kā visi dokumenti, kas iesniegti tā pamatojumam (skat. šī sprieduma 30. punktu) saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 135. panta 4. punktu, kas nosaka, ka lietas dalībnieki nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu. Argumenti attiecībā uz vārdiska apzīmējuma "EUROHYPO" reģistrāciju Vācijā, Austrijā un Šveicē, kas Pirmās instances tiesā arī tika izvirzīti pirmo reizi, ir jāatzīst par nepieņemamiem to pašu iemeslu dēļ. Turklāt Kopienas preču zīmju sistēma ir autonoma sistēma, ko veido normu kopums un tam ir īpaši mērķi, jo to piemēro neatkarīgi no valstu sistēmām [Pirmās instances tiesas 2000. gada 5. decembra spriedums lietā T-32/00 *Messe München*/ITSB ("electronica"), *Recueil*, II-3829. lpp., 47. punkts].

59 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītājas izvirzītais otrais pamats par Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu ir jānoraida.

60 Līdz ar to prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

61 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas

dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Jaeger Tiili Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 3. maijā.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

M. Jaeger